

ОРИФ ТОЛИБ

УЧРАШУВ

шeърлар

Тошкент
“Адаб” нашриёти
2011

Севги фасли

Изни

Мактабимга ҳеч шошилмасдим,
Ҳамма билар эди феълимни.
Кечикардим, парво қилмасдим:
“Узр, устоз, кирсам майлими?”

Хаёлпараст, ўйчан шоирга
Тергаб-тергаб дарс берди ҳаёт.
Гоҳо кўумиб минг битта сирга,
Гоҳ севгидан қарз берди ҳаёт.

Туйғуларга ўйин бўлдим хўп,
Дил ярамга сепилди тузлар.
Шошмагандим, ҳали эрта деб,
Эрга тегди шошқалоқ қизлар.

Танаффусни кутган боладай
Бу дарслардан зериқдим, рости.
Жалаларда колган лоладай
Кўнглим мудом азобда ўсди.

Кейин сизни учратдим бирдан,
Яшилликка бурканди дунё.
Назаримда, милён йил ўтган,
Милён йилга кечикдим гўё.

Мана, келдим. Кутаман изн,
Ёруғ ҳаёл сурсам майлими?
Осмондаги ойим, юлдузим,
Кўнглингизга кирсам майлими?

2009

Оғриқ нуқта

Сувсиз сахролардай ўртанаr жоним,
Кўнглим ташна бўлиб, ёниб севаман.
Севгига ишониб, баҳтга ишониб,
Майда туйғулардан тониб севаман.

Сен-чи, соғинтириб қийнайсан атай,
Мен эса аламим шеърдан оламан.
Дардимни бўлишмай, ҳеч кимга айтмай,
Куйган дил зорини куйга соламан.

Ўзинг айт, дард борми бундан зиёда –
Тилсиз балиқлардай сўзсиз оҳ урсам.
Сен баҳордай яшнаб юрган дунёда
Хижронга қоғия излаб ўтирсам!..

Асли одат эмас менга шоирлик,
Барин унутаман сен келганинг чок.
Билсанг, малол келар ортиқча юқдек
Ошиқликни қўйиб шоирлик қилмоқ.

2009

Келишув

Сени сўраб безор қилди юрагим,
Бола турволгандай топ деб музқаймоқ.
Зўрға овунтиридим, зўрға алдадим –
Хаёлларим бўлди хонангда қўноқ.

Майин соchlарингни сийпалаб аста,
Шодон болакайдай сакради юрак.
Уйғониб қолма деб хонангдан тезда
Чиқиб кетди хаёл – хуркак капалак.

Бугун яна йиғлаб ўтирап қўнглим,
Алдаганим билди бола бўлсаям.
Урсам жон ачииди – бормайди қўлим,
У эса қаттиқроқ бўзлар дам-бадам.

Хуллас, кўп уринмай, вақтлироқ ётиб,
Эртага тутзорга келгин эртароқ.
Бор-йўғим – энг гўзал сўзларни сотиб
Оберишим керак унга музқаймоқ.

2008

Осмонимда кулмасмисан

Ҳаволаб-ҳаволаб тиник тортган ой,
Олислаган сайин ҳусни ортган ой,
Ширин-ширин хаёл суреб ётган ой,
Менинг осмонимда кулмасмисан, айт?

Кўз юмдиму босдим тиконни шартта,
Жон-жаҳоним ёнди ишқ деган дардда,
Менга деса, куйсин яна минг марта,
Телба юрагимни билмасмисан, айт?

Йироқсан, ёмон-да ёрнинг фироғи,
Қўл чўзсан еткудай яқинсан гоҳи,
Йўлингга кўз тикиб кутганим чоғи
Нур сочиб, дил очиб келмасмисан, айт?

Ўн беш кун юксакдан жой берар фалак,
Ўн беш кун пойингда интизор, ҳалақ,
Кўксимда бир умр қолгин, эй тилақ,
Дилни излаётган дилмасмисан, айт?

2007

Савол

Шаббода гул билан ўйнар эринчак,
Эгасиз чайқалар маъюс ҳалинчак...
Беланчак тебратган гулюз келинчак,
Унсиз йиги сени бедор этдими?

Йўқотганим бир сен, топганим бисёр:
Бир дунё армону қанчалар озор,
Дардларим – ишқимнинг болалари бор,
Севинчим қўзимга ёшлар элтдими?

Нетай, қўшиқларим маҳзун тўқилди,
Сўзларим кўзёшдай бир-бир тўқилди,
Ҳасратимни тинглаб ҳилол букилди...
Охларим сенгаям бориб етдими?

Бугун мен қўнглини йўқотган одам,
Шууримда сўнгсиз изтироблар жам,
Айт, гулим, бизларга баҳт улашган дам
Фақат хаёлларда қолиб кетдими?

2007

Таржимаи ҳол

Хаёлларга эргашиб,
Тоғлар ошиб, қир ошиб,
Ҳижрон билан курашиб
Ёқавайрон бўлганман.

Гул бермадим, дил бердим,
Дилмас, содиқ қул бердим,
Шахар бердим, йўл бердим –
Мен сен томон бўлганман.

Ўйлар мени қийнади,
Тўйлар мени қийнади...
Алдов – кизлар зийнати,
Бошда ҳайрон бўлганман.

Шоирлик эмас илм,
Шунга овунар дилим,
Ишқ билан чиқди тилим,
Дардан бийрон бўлганман.

Сўзларга ишонгандим,
Кўзларга ишонгандим,
Қизларга ишонгандим...
Роса нодон бўлганман.

Ишқнинг қўлига тушдим –
Гўё келига тушдим,
Билиб туриб адашдим,
Расвои жон бўлганман.

2007

Тақдир

Айб мендамас, гулим,
хисларим ёнди,
Сизни чиндан севдим, гуноҳим йўқдир.
Бошимга тушганин кўз кўрар энди,
Кўзимни йўлларга боғлади тақдир.

Бунчалар гўзалсиз, бунчалар нафис,
Дод дейми, оҳ дейми, ёлворай – нетай?!
Кўнглимнинг тубида очилган нарғис,
Сизга зилол сувдай кўшиқлар айтай.

Балки сезмассиз ҳам, бу муниш нигоҳ
Жонимга қанчалар лазизлигини.
Момогулдуракдай юрагим шу чоқ
Бир титроқ олдида ожизлигини.

Биламан, ўй кўп-у, йўқдир имконим,
Сизга етмоқ қайдা, сиз ойдай олис.
Жоним, ўртанади энди бу жоним,
Жонимни майдалаб ёқиб борар ҳис.

Нетай, ўз кўнглимга етмайди кучим,
Ортга қайтай десам энди йўл йўқдир.
Умримни сиз билан боғламаса ҳам,
Кўзимни йўлларга боғлади тақдир.

2010

Кейин...

Сен баҳтингни – йўлни ўзинг танладинг,
Мен-чи, қўл силкидим дутор чалгандай.
Бир ёмон қийналдим, номус қилдим сўнг
Бундай қисмат фақат менга келгандай.

Аслида, ким севиб баҳтига етган,
Қанча бирга бўлган севги ва висол?
Барча чин ошиқлар омадсиз ўтган,
Толенинг кулгани хаёлдир, хаёл.

Сенда ҳам, менда ҳам йўқ эди айб,
Шу сабаб дардимни ичга ютаман:
Олдин сени сўкиб оламан тўйиб,
Кейин... Кейин сени ўйлаб ётаман.

2011

Гарчи

Баҳордай тез келиб-кетдинг сен,
Гарчи менга тутқаздинг армон.
Гарчи алам ғолиб келган кун
Кўзларимга кўриндинг ёмон.

Гарчи қўнглим зардобга тўлиб,
Сендан буткул юзим бурсам ҳам,
Сен барибир гўзалсан, гулим,
Сен барибир яхисан, эркам.

2011

Орзу

Дардли шеърлар меъдамга тегди,
Шодон-шодон қўшиқлар айтсам.
Учкур қанот боғлаб, қанийди,
Ўша ёруғ кунларга қайтсам.

Мени ортиқ эзмаса алам,
Кўтармасам айрилиқ юкин.
Бутун умр билмасдан ўтсам
Софинч деган азоб борлигин.

Мен Ер каби бир издан юрсам,
Йўлларимиз ҳар кун туташса.
Ҳар кун ойдай юзингни қўрсам,
Кўзларингдан кўзим қамашса.

Ўнгга дўниб бу ширин эртак,
Сен билан соз-суҳбатлар қурсам.
Олдингидек дўсту ёр бўлсак,
Севишимни билмасанг сен ҳам.

2011

Софинч

Тутуриқсиз дард бўлар софинч,
Тутиб қолар кутилмаганда,
Сув қуйгандек осойишта кеч
Ё ғалвали, тўполон кунда.

Софинч – айёр. Мен уни алдаб,
Авраб қочиб кета олмайман.
Феълин яхши билганим сабаб
Йиглатса ҳам ҳайрон қолмайман.

Сен ҳам ҳайрон бўлмагин, дилдор,
Сершовқин кун ё сокин тунда
Деразангни авайлаб уч бор
Кимдир чертса кутилмаганда.

2011

Хайрлашув

Қутлуг бўлсин тўйлари,
Ярашибди бўйлари.
Маъюс тортган бу қизнинг
Кўпдир орзу-ўйлари.

Кўзга ёшлар тизмасин,
Ёридан кўз узмасин,
Яна кўнглин бузмасин
Ёр-ёрларнинг куйлари.

Турли ипак, ипларга,
Сандиқ-сандиқ сепларга,
Фақат яхши гапларга
Тўлсин янги уйлари.

Кўзи мўлтираб турган,
Тунда ялтираб турган,
Семирсин куёв берган
Қора кўчкор, кўйлари.

Бахтга тўлаверсинлар,
Хурсанд бўлаверсинлар,
Энди кулаверсинлар,
Очилсин чиройлари.

Отангиз кўкрак кериб,
Мақтансин томоқ йириб.
Қизини бойга бериб
Ошди-ку обрўйлари.

Яхши қиз, яхши боринг,
Бизни эсдан чиқаринг.

Узр, агар шеъримнинг
Ботса у-бу жойлари.

Энди юрманг кўчамда,
Энди турманг кўчамда.
Кўнглим бузмасин яна
Атрингизнинг бўйлари.

2011

Севаман

Мени кўргач кийикдек қочган,
Ниманидир қидира тушган,
Куппа-кундуз куни адашган
Нигоҳингни севаман, гулюз.

Ёнгинамдан ўтиб беписанд,
Сўнг бу ишдан юрасан хурсанд.
Ул олифта пошнангдек баланд
Димоғингни севаман, гулюз.

Гўзалларга тараф йўқ экан!
Гоҳ гул бўлар, гоҳида тикан.
Жонга ёқсан, жонни ўртаган
Сўроғингни севаман, гулюз.

Жодуларинг кўпми шунча ҳам,
Тишлайвериб тўзиди ёқам.
Авжи ёзда қорлари ёқсан
Қовоғингни севаман, гулюз.

Аlam билан кўксим муштлаган
Юрагимга не десам экан?..
Менмас, тилло сирға тишлаган
Қулоғингни севаман, гулюз.

Интизор йўл пойлаган сарим,
Соғинаман ўйлаган сарим.
Аччиқ-аччиқ сўйлаган ширин
Дудоғингни севаман, гулюз.

Тағин хатлар битиб юрмагин,
Ногаҳонда озор бермагин,

Майли, асра, қавартирганин –
Бармоғингни севаман, гулюз.

Гарчи тенгсиз бир бағритошсан,
Лек мен учун ойсан, қуёшсан.
Бобур мирзо айтгандек, бошдан –
Оёғингни севаман, гулюз.

2011

Бир ажиб кун...

Бир ажиб кун сени учратдим
Ё сен ўзинг учратдинг мени.
Мен ўзимни сенга ўргатдим
Ё ўзингга ўргатдинг мени.

Энди юрак йифлайди юм-юм
Қараб қўйсанг кимгадир кулиб.
Ўша қизнинг ёнида доим
Юргин дейди қоровул бўлиб.

Сараладим сўзлар атрини,
Бир гулдаста туза олдимми?
Билолмадим, бирор сатримни
Юрагингга ёза олдимми?

Узун-узун, йўллардир узун,
Бу йўлларда адашдим кўп бор.
Энди бошқа адашмаслик-чун
Қўлларингдан тутаман, дилдор.

2011

Яхшисин излаб

Сиз ҳаётдан хафасиз, дединг,
Топармишман нуқул камчилик.
Юрагимни қиласар бўлсан кенг,
Кўрармишман фақат яхшилик.

Тўғри, анча инжиқдир кўнглим,
Ҳар нарсага кўнмаслиги рост.
Аммо бу жўн ҳаётдан, гулим,
Мен яхшисин излайман, холос.

Энг сарасин қидирдим мудом,
Мудом нурга ташна кўзларим.
Яхшисини кўрмаган бўлсан,
Сени қайдан топдим, гўзалим?!

2011

Алдов ва биз

Сени соғинишимни
Мухаббат деб атайман.
У ҳам мени севар деб
Сўнг ўзимни алдайман.

Сен алдама ўзингни
Ва мени ҳам алдама.
Мендай соғинмас бўлсанг,
Уни севги атама.

Алдамасман ҳеч сени,
Ҳаёли қизсан, ахир.
Юрагим орзу қилган
Ҳаёлий қизсан, ахир.

Агар мени алдасанг,
Туман қоплар кўзимни.
Бундай пайт бошқа тугул
Танимайман ўзимни.

Лек шоирман барибир,
Ҳеч қўполлик қилмайман.
Сочларингни авайлаб,
Битта-битта юлгайман.

2011

Баҳона

Доим зарур ишинг чиқади бирдан,
Сен уйга вақтлироқ боришинг керак.
Баҳоналар тайёр турад, масалан,
Йўқ тандирга хамир қоришинг керак.

Мендан қочиб бориб, уйга қамалиб,
Менимас, ўзингни қўпроқ қийнайсан.
Зарур юмушларинг бир ёқда қолиб,
Биламан, барибир мени ўйлайсан.

2011

Вақт

Ёрни кутганимда тобора секин,
Имиллаб-имиллаб зўрға ўтасан.
Ёр келганда эса, қамчи емаган
Саман тойдай шитоб йўртиб кетасан.

Одиллигинг шумиди, эй Вақт!?

2011

Кеча

Биз йўлқадан кетиб борамиз,
Икки ёнда сершовқин кўча.
Кўзларингда порлайди юлдуз,
Ёришади қоронғу кеча.

Сен сўзлайсан шавқларга тўлиб,
Мен завқингдан завққа тўламан.
Зерикмайман кулдириб, кулиб,
Бахтинг кўриб баҳтли бўламан.

Ҳисларимиз сиғмайди сўзга,
Юрагимиз яшнаган чўғдек.
Бу дунёда бизлардан ўзга
Ҳеч кимса йўқ, хеч нарса йўқдек.

2011

Танлаганим бор

Чорбоғидан илҳақ бўйлаганим бор,
Тун-кечалар бедор ўйлаганим бор.
Исмини кўксимга жойлаганим бор,
Шу қизлар ичида танлаганим бор.

Капалакдек минг хил гулни қучгим йўқ,
Бошқа нигоҳлардан меҳр ичгим йўқ.
Юрагимга ундан яқин ҳеч ким йўқ,
Шу қизлар ичида танлаганим бор.

Қараси маъноли, қўзи маъноли,
Юрагимга озиқ – сўзи маъноли.
Гўзал аразлари, нози маъноли,
Шу қизлар ичида танлаганим бор.

Вафо қиласа бўлса аҳду паймонга,
Нарвонсиз етади бўйим осмонга.
Гоҳ умид, гоҳ ҳадик солади жонга,
Шу қизлар ичида танлаганим бор.

Қошда ўсмасидан рашқ қиласман-у,
Белда тасмасидан рашқ қиласман-у,
Белин қисмасидан рашқ қиласман-у,
Шу қизлар ичида танлаганим бор.

Жонимни киприкка илиб турибди,
Юраги менга сал илиб турибди.
Билмайсиз, лекин у билиб турибди,
Шу қизлар ичида танлаганим бор.

2011

Йўлда

Дала йўл. Қаршимда тўлишган боғлар,
Пойида ариқлар куйлади қўшиқ.
Туйғулар кўнглимга пар қанот боғлар,
Борлик ҳам мен каби хаёлчан ошиқ.

Йўлимга шаббода чиқади пешвоз,
Келар-да, бўйнимга қўлин ташлайди.
Кўксимга бош қўйиб жим турар бир оз,
Сўнг юзу кўзимни силай бошлайди.

Тошдайман, қимир ҳам этмайман, фақат
Энтикиб-энтикиб оламан нафас.
Тамом асир этар бу оний фурсат,
Кўнглимни қитиқлар хаяжон, ҳавас.

Мовийлашиб борар тобора осмон,
Каттаяр дунёнинг бўйи ва эни.
Яшил томирларда кўпиради қон,
Сўнг ўйлай бошлайман негадир сени.

2011

Изтироб ранглари

Икки қадам

Сен келдинг, кўзлардан ғубор ариди,
Ўтли шавқ уйғонди қушлар созида.
Осмон тиник тортди, қорлар эриди,
Гуллар нақшланди музнинг юзида.

Сен кетдинг, қолмади ҳаётда оҳанг,
Тўрт фасл оламдан кўзларим толди.
Темир бардошимни қоплаб олди занг,
Юрак ёзги қирдай қовжираб қолди.

2007

Куз

Янги келинчақдек безанди боғлар,
Сувлар қиқирлашиб қиласр эркали...
Тиллодек товланиб турган япроқлар
Оловли йиллардан тутар эсдалик.

Ўшанда куз эди... Сени кўрдим мен,
Ишқдан сўйлаворди қўшиқ, баётим.
Кўксимни ёритиб яшнади чақин,
Кўклам рангларига тўлди ҳаётим.

Ҳар тонг топишарди иккита нигох,
Сочингни хаёлан силардим ҳар тонг.
Тезроқ тонг отсин деб эринчоқ, мудроқ
Қуёшни уйғотиб келардим ҳар тонг.

Суйганим, куйганим, ёнганим билиб
Гўё билмагандай бўзлатиб кетдинг.
Зор қилиб, хор қилиб, интизор қилиб
Оловли ҳисларни музлатиб кетдинг.

Гўё баҳордан сўнг қиш келди ногох,
Гўё совук урди нозик гулимни.
Қуёш уйғотолмас эринчоқ, мудроқ –
Кўксимга қамалиб олган дилимни...

2008

Найлайин

Сени мендан айиргани келдилар,
Юрагимни тириклайн шилдилар,
Ёр-ёр айтиб ўйнадилар, кулдилар,
Бўзлаб-бўзлаб ўтар бўлдим, найлайин.

Бой бўлсайдим, ойга қўлим етарди,
Юлдузларни кафтларимда тутардим,
Барча ғирром ўйинларда ютардим,
Энди дардим ютар бўлдим, найлайин.

Балки ўзим нўноқдирман, бўшдирман,
Шу сабаб ҳам дард-аламга эшдирман,
Бугун ғариб, қаноти йўқ қушдирман,
Йўлим билмай кетар бўлдим, найлайин.

“Унутаман, тамом!” дедим-у, аммо;
“Бу – энг сўнгти хатом!” дедим-у, аммо;
“Янги ҳаёт, салом!” дедим-у, аммо
Сизни яна кутар бўлдим, найлайин.

2009

Сени кечирганман...

Ўзим билан ўзим қолганда ёлғиз
Исканжага олар гоҳо туйғулар.
Ёдимда жаранглаб кетади илкис
Сен менга қолдириб кетган кулгулар.

Ўйлайман, энди сен ўтирасан жим
Юрагинг ўртаниб, кўзёшинг ичиб.
Ва мени ўйлайсан истамасанг ҳам
Дадасига тортган фарзандинг қучиб.

Йўқ, йўқ! Мен адашдим, адашдим яна,
Яна олиб қочди асов хаёлим.
Сен баҳтли бекасан, сен баҳтли она,
Гулдай оиланинг гулдай аёли.

Сени кечирганман, сен кетдинг мангур,
Борсакелмас энди менинг йўлим ҳам.
Туйғулар қанчалик солмасин қутқу,
Ўзганики энди кўнглим, гулим ҳам.

Мабодо, бир куни ортингга қайтиб,
Олис севгимизни этганингда ёд,
Кўзёш тўkkанингда узрлар айтиб,
Сени кечирмасдим буткул, умрбод!

2010

Кўзларимга тўлди юлдузлар

Бугун яна туташиди йўлим,
Ўйлар сурдим сенга термулиб.
Ишқ, титроқни қўмсади кўнглим,
Сўзлар айтдинг жилмайиб, кулиб.

Пойга солиб югурди йиллар,
Мана, нелар қилмабди фироқ:
Мен – шамолдай кўчкин, дарбадар,
Сен – янаем гўзал, сулувроқ.

Орзуларга хаёл бўлиб банд,
Юрагимга ишқ тўлган дамда
Сен юз буриб кетдинг беписанд
Ва мен қолдим ёлғиз аламда.

Ич-ичимда недир узилди,
Томоғимга тиқилди сўзлар.
Осмон олис, ер қаттиқ бўлди,
Кўзларимга тўлди юлдузлар.

Бугун мана – сен қайтиб келдинг,
Чин севгини англадинг, балки.
Сўзлар айтиб жилмайдинг, кулдинг,
Хотиротнинг урди юраги.

Сен севигига интиқсан, муштоқ,
Ўзимда ҳам ишққа зўр ҳавас.
Ёниб севай дейман-у, бироқ
Нимадир кам, нимадир етмас.

2010

Афсус

Ширин тушдай ўтиб кетди йиллар ҳам,
Сени унутмоқقا илож бўлмади.
Мухаббатга лим-лим тўлди-ю кўнглим,
Лекин мухаббатдан кўнглим тўлмади.

2005

Умрим фасллари

Баҳор қадамингдан келтирди мужда,
Ишқингдай куйдириб ўтди саратон.
Қувончим қундуздай қисқарди кузда,
Хижронингдай аччиқ кечди қаҳратон.

2007

Сабаб

Қандайдир меҳр билан боқар кўзларинг,
Балки соддалигинг учун севарман.
Қандайдир сеҳр билан боқар кўзларинг,
Балки соддалигим учун севарман...

2009

Ғўрагигим

Сабр қилсанг ғўрадан ҳалво битар, дедилар,
Боғ атрофин ўрадим, кўтардим кўраларни.

Мен ишониб қолибман, энди йиғлагим келар,
Сабрсизлар ўғирлаб соб қипти ғўраларни.

2011

Сизга осон

Сизга осон унутмоқ, кетмоқ,
Сизга осон ҳамма-ҳаммаси.
Менинг эса бўйнимда сиртмоқ,
Юрагимда ишқнинг тамғаси.

Қайга борай, қайга югурай,
Ёруғ дунё шунчалик торми?
Айтинг, дардим кимга гапирай,
Соғинишнинг давоси борми?

Айб ўзимда, ўзимдан ўтди,
Юрагимни ишондим сизга.
Севгимни ва йўлни йўқотдим
Кўнгил бериб кўнгли йўқ қизга.

Тушунмайсиз, билмайсиз ахир
Соғинч нима, нима айрилик.
Сиз деб тинмай тифласам бағир,
Азоб чексам – сизга шу қизик.

Хайр энди, сиз баҳтли бўлинг,
Орзуларга еting, гулойим.
Аммо соғинч нелигин билинг,
Севиб қолинг сиз ҳам, илойим!

2010

Кўнглим йиғлайди

Эй ҳамишабаҳорим,
Гулдай кулган сулув қиз.
Тўй куни ҳам йиғламай
Келин бўлган сулув қиз.
Мен ҳам худди сен каби
Ҳаммасидан кўз юмдим.
Энг гўзал туйғуларни
Тириклай дилга кўмдим.
Ҳеч нарса бўлмагандай,
Ҳеч нарса билмагандай
Шоду хандон юрибман,
Мана, қулиб турибман.
Фақат кўнглим йиғлайди.

Сени оқ нурга ўраб
Олиб кетди янгалар.
Ёш бошимга қора кун
Солиб кетди янгалар.
Кимга айтай додимни,
Кимга керак кўзёшим.
Энди менга дард ҳамдам,
Аlam бўлсин йўлдошим.
Кўл ювиб дунёсидан,
Ишқ деган ғавфосидан,
Эркин қушдай юрибман,
Мана, қулиб турибман.
Фақат кўнглим йиғлайди.

Ўзинг ақлли қизсан,
Тўғри сенинг қароринг.
Айт, гулим, нима билан
Бўлайин харидоринг?

Сен шаҳарнинг эркаси,
Нозик гули, лоласи.
Узр, бир севибди-да
Камбағалнинг боласи.
Бу кунлар хам ўтар деб,
Ёруғ тонглар отар деб,
Дилим алдаб юрибман,
Мана, кулиб турибман.
Фақат қўнглим йифлайди.

Бироқ гоҳи-гоҳида
Дил қўмсайди зиёни.
Сенга термулгим келар
Унтиб бор дунёни.
Шунинг учун баъзида
Тушимга кириб тургин,
Шунчаки, қўнгил учун
Аҳволим сўраб тургин...
Ярамни янгилатиб,
Дилим алангалатиб,
Сени эслаб юрибман,
Қара, кулиб турибман.
Фақат қўнглим йифлайди.

2010

Армон

Армон бўлдинг, эй ширин ҳавас,
Интилдим-у, етмади қўлим.
Юзларини кафтларим эмас,
Шабадалар силаган гулим.

Сендан айро тушгандан бери
Узукдайин торайди дунё.
Дард сотовлдим кўнглимни бериб,
Мени гадо этди бу савдо.

Умидвордир барибир юрак,
Ниманидир мудом кутаман.
Ишқ ҳақида тўқийман эртак
Ва сўнгида баҳтга етаман.

Аммо ҳаёт – қаттиққўл ҳакам
Тан олмайди ҳеч бир кимсани.
Ялинсан ҳам, истамасам ҳам
Унуттирап бир куни сени.

2011

Учрашув

Биз учрашдик, йўқ, бизлар эмас,
Ёлғон билмас кўзлар учрашди.
Чақмоқ чақиб ўтди бир нафас,
Кул қоплаган ҳислар учрашди.

Иккимиз ҳам тобора ёлғиз
Одам тўла бу тор бекатда.
Сен – бепарво, қарайсан тез-тез
Қўлингдаги пушти соатга.

Мен ўйлайман: йўқми хотирот
Бу қизнинг тош юракларида?!
Барин кўмиб юборган наҳот
Дорилфунун йўлакларига?!

Бироқ мен ҳам бефарқман гўё,
Унутгандай тутиб ўзимни,
Изтиробим сезмагин дея
Яшираман сендан кўзимни.

Сўнг биринчи келиб тўхтаган
Автобусга чиқаман шошиб.
Кетай дейман кўксимга тикан
Санчаётган ҳислардан қочиб.

Бир ўй қийнар: менга бир замон
Бахтлар берган бундай учрашув
Наҳот энди ёғдирап армон,
Наҳот энди улашар қайғу?!

2011

Кунларим

Кун ёйилгач жўнайман ишга,
Кун қайтганда қайтаман ишдан.
Кўникканман шундай турмушга,
Бўшамайман ҳар кун ташвишдан.

Бироқ сени доим нимадир
Атайлабдан ёдга солади.
Шу ҳаётдан мени барибир
Айиради, тортиб олади.

Мана, жўшиб турган фаввора
Эслатади кулгуларингни.
Балки у ҳам мендай овора
Жиловлолмай туйғуларини.

Анҳор суви шундоқ ёнимдан
Ўтиб кетар сен каби шошиб.
Йўл юришдан тўхтайман шу дам,
Недир келар кўнглимдан тошиб.

Ҳатто сенинг исмингга адаш
Дўкон номи гулга ўхшайди.
Қайларгадир беркинган оташ
Хисларимни яна қўзгайди.

Уйғоқ соғинч билан уззукун
Бир куй оқар жисму жонимда.
Ҳар қадамда чорлайсан, лекин
Ўзинг йўқсан, гулим, ёнимда.

2011

Севгисиз оқшом

Жонингдан ўтади бир кун ҳаммаси,
Гоҳо ҳаммасидан келади кечгинг.
Юрагингга тўлган ёшларни эмас,
Бир ҳовуч юлдузни келади ичгинг.

Очиқ деразадан термиласан жим,
Юзингга атайлаб урилар парда.
Наҳот соғинмаса, кутмаса ҳеч ким
Сени шундай улкан, гавжум шаҳарда.

Оқшом чўккан. Ана, қайтишар ишдан,
Уйга сиғмаганлар чиқар сайрга.
Сенинг юрагингга бир малол тушган,
На кўкка сиғасан ва на-да ерга.

Сен учун кўз юмган ўша муҳаббат
Сендан ҳам кўз юмган аллақачонлар.
Энди даврон ўзга, ўзгадир фурсат,
Қўлингда қолмаган энди имконлар.

Афсус, юлдузларни бўлмайди ичиб,
Жавоби йўқ энди саволларингни.
Энди жим ўйлайсан баридан кечиб
Унумоқчи бўлган хаёлларингни.

2011

Оқ йўл

Сизга оқ йўл тилай, қора кўзлигим,
Яхшиларга боринг ва яхши боринг.
Эй ширин сўзлигим, ёлғон сўзлигим,
Сиз ҳам ҳаммасини тақдирдан кўринг.

Фақат оғир бўлар айрилиб кетмоқ,
Жондан кечмоқ оғир кечади фақат.
Кўксимни пармалаб турса-да фироқ,
Сизга баҳт тилайман, ўзимга тоқат.

Ортиқ сиқилмайман. Бўлди! Етади!
Бир марта келаман, ахир, дунёга.
Нуқул дод-вой билан умрим ўтади
Аза тутаверсам ҳар бевафога.

2011

Агар

Ҳар ким ўз кўнглига ўзиdir эга,
Ҳар ким ўзи танлар ҳаёт йўлини.
Сенинг юрагингга от солай нега,
Нега пайҳон этай бирор кўнглини?!

Агар истамасанг, недир маъноси,
Нимага арзийди интиқ кутганим,
Ич-этим ўртаниб, юрагим озиб
Юрап йўлларингдан излаб ўтганим?

Тўғрисин айтавер, шубха йўқ бўлсин,
Айтгин, адашдимми шамолдек дайдиб.
Гар кўнглинг йўқ бўлса, кўнглинг тўқ бўлсин,
Ёнингга ҳеч қачон келмасман қайтиб.

2011

Табиат ташбехлари

Қиши

Уятсиз жазмандай эшилар тутун,
Мўриларнинг юзи қорайиб кетар.
Охири йўқ йўллар чўзилар узун,
Қишлоқлар оппоқ ун орқалаб ўтар.

Азадор аёлдай увлар изғирин,
Ҳатто ҳиссиз музлар тўка бошлар ёш.
Тўшакка михланган чол каби ҳорғин
Кулимсираб қўяр мажолсиз қуёш.

Ҳавода булутлар айланар караҳт,
Камбағалдай қақшар ялангоёқ қуш.
Буғу шохларидай япроқсиз дараҳт
Ям-яшил баҳорни кўриб ётар туш...

2008

Кузги бөг

Дийдалари қотган эски жарроҳдай
Япроқларни хиссиз узиб ташлар куз.
Шамол қайлардадир чалади сурнай,
Дунё нелардандир чекади афсус.

Борлик жим қарайди бу ажиб холга,
Дараҳтлар қочгани тополмас имкон.
Мени эса тинмай тутар саволга
Япроқлар юзида қотиб қолган қон.

2011

Соғинч манзараси

Қишлоқ тепасида ой сузади жим,
Қадим оҳангига кўйлар чирилдок.
Алла тинглаётган гўдакдай маъсум
Сокин тун қўйнида тинч ухлар қишлоқ.

Сўрида ётибман – серюлдуз осмон,
Ёруғ кенгликларга термилиб ғамгин.
Шу дам юрагимда уйғотиб армон
Олислардан садо берар илк севгим.

Йироқ-йироқларга кетдим адашиб,
Бугун мен ўзимга қайтмоқ истайман.
Қўлларим кенг ёйиб, вужудим жўшиб
Ўтли-ўтли қўшиқ айтмоқ истайман.

Келинг, юрагимни бир чайиб олай,
Ойга ойна бўлган покиза сувлар.
Югурик қонимга қувват беринг, ҳей,
Тонг нафаси янглиғ тоза туйғулар.

2011

Тун

Борлиқ тароватга чулғанмиш жуда,
Осмон – жимир-жимир мавжланган дөңгиз.
Шундай сокин, шундай хилват кечада
Бўй етган тўлин ой чўмилар ёлғиз.

Ўз ҳуснига ўзи мафтун бу гўзал
Ҳеч кимга, ҳеч нега парво қилмайди.
Ер бағридан унга минг-минглаб кўзлар
Тикилиб турганин ҳали билмайди...

2011

Куз арафаси

Турналар кур-курлаб учди ярим тун,
Мунгли сасларидан сесканди осмон,
Куз яқинлаб қолган заминдан дилхун
Жўнадилар яшил ўлкалар томон.

Кундузи қуёш ҳам мулоим тортди,
Булутлар беркитди унинг кўзини,
Шом чоғи бўзариб, имиллаб ботди,
Илк марта мадорсиз сезди ўзини.

Бу пайт кафтларини манглайга қўйиб
Оғочлар боқарди уфқقا маъюс.
Олислардан тоғ-тоғ тиллосинуюб
Келар эди пулдор ва раҳмсиз куз.

2011

Ёз

Одамлар сочилган кенг далаларга,
Ҳаммани бирдайин бодроқ қиласр ёз.
Ботиб кетса ҳамки қоп-қора терга
Ҳеч ким бош кўтармас, чиқармас овоз.

Тобора авж олар жизғанак ўйин,
Қушлар ҳам сайрамас, нафас ютади.
Ҳамма димиққандан қисади бўйин,
Енгил шабадани интиқ кутади.

Ёз – мағрур. Гўё у мангук хукмрон,
Билмайди дунёниг терс, торлигини.
Билмайди бор-буди бўлишин вайрон,
Олдинда қасоскор куз борлигини.

2011

Кўклам

Касалдайин ҳолсиз, синиққан
Табиатга ранг берди кўклам.
Қон югурди мудроқ, намиққан
Оғочларнинг танасига ҳам.

Уларга гул-чечаклар тақиб,
Бошлиди бир тўй айёмини.
Қизғалдоқдан оловлар ёқиб
Янгилади ҳаёт шамини.

Ана, ял-ял кийимли қизлар
Кетиб борар Наврўз сайлига.
Тирилади биз кутган ҳислар,
Чорлар яна боғлар сайрига.

Деворларга қўкрагин бериб,
Қизиқсиниб бўй чўзар анор.
Қизчалардай қизғалдоқ териб
Ўйнаб юрар кўчада баҳор.

Ҳовлиларда, дашту далада
Бир эзгулик руҳи кезади.
Ҳаёт жўшган шундай паллада
Кўнгилга бир эпкин эсади.

Кўклам – кўнгли тоза болакай
Ҳаммамизга гул-чечак тутар.
Ва заррача шубҳага бормай
Ҳаммамиздан яхшилик кутар.

2011

Ўйларим

Она кўнгли

Ўғли ўғри, каззоб бўлса ҳам
Она кўнгли умидга тўлар:
Ҳали одам бўлади болам,
Ҳамма ҳавас қилгулик бўлар.

Тонг сахарми ёки вақти шом
Чин юракдан қилар дуолар.
Балки шундан – бало бўлса ҳам
Боласига урмас балолар.

Она кутар, интизор кутар,
Вақт имиллар, совиб қолар чой.
Гёё ундан ҳол сўраб ўтар
Кўнгил каби яримлаган ой.

Она кутар, умиди ўлмас,
Кўзларига сингар ноласи.
Энди қайтиб келмайди, билмас,
Йўл йўқотган гўдак боласи.

2010

Ногоҳ...

Ногоҳ сескандингми кўнглинг увишиб,
Ийманиб, қимтиниб турган гўзал қиз,
Дугонангга бир-бир гаплар отишиб
Йигитлар ёнингдан ўтганда сўзсиз.

Кўрқма! Бу алдамчи ҳадикдан кечгин,
Кўрқма! Ва бир сирни билиб олгин хўб:
Сенга гап отишни ўйламас ҳеч ким,
Аммо уйланишни мўлжаллаган кўп!

2011

Тўй

Орзу-ҳавас чинга айланди бугун,
Бир қизнинг ҳовлиси бугун тўйхона.
Тинмай жилмаяди меҳмон кўнгли-чун
Бахтиёр ота ва баҳтиёр она.

Сурнай нола қилар, дутор сайрайди,
Куй-қўшиқ оламни кўтарар бошга.
Бугун ҳамма хурсанд, ҳамма яйрайди
Тўйи бўлаётган шу қиздан бошқа.

2011

Ошиқ ўйин

Бу қиз билан севишмоқ осон,
Сутдек дарров пишар савдоинг.
Гўё унга ошиқ бўласан,
У ҳам бўлар гўё адойинг.

Силаб-сийпаб, сийлаб суюсан
Кукувлашган мусичалардек.
Севгидан ҳам лекин тўясан,
Жонга тегар бир кун яқинлик.

Нуқта қўйсанг барига шу пайт,
Қутулволсанг – омадинг қулди.
Феълинг айниб уч кунлик сутдай,
Чиндан севиб қолмасанг бўлди.

2011

Ажаб

Кўпчиликнинг лабини кўрган
Пиёлалар ювилгач такрор
Жирканмай чой ичган сингари
Кўпни кўрган, кўпга ўптирган
Қийиқ қизни қучар йигитлар
Бир парини қучган сингари.

Таманноли гўзал қошида
Йигитлар гоҳ чўқадилар тиз
Висолига эришмоқ учун.
Лек ҳеч бири ҳатто тушида
Истамайди шундай жонон қиз
Ўз хотини бўлиб қолишин.

2011

Баҳс

Яхши қиз узоққа тушмасмиш ҳечам
Маҳалла-кўйидан, ота уйидан.
Балки унга фарқи йўқлиги учун
Уч кун олдин хабар топар тўйидан.

Одамнинг ўзига боғлиқ бу нарса,
Яхши қиз, майлими бир сирни айтсам:
Агар кўйиб берса, сал анқов бўлса,
Маҳалладан ортмас яхши йигит ҳам.

2011

Қишлоққа сафар

Қишлоққа сафар

Кенг, катта шаҳарда кўнглим сиқилиб,
Бир хил кунларимдан зериккан чоғим
Гоҳи онам бўлиб, гоҳ отам бўлиб
Мени чорлайверар олис қишлоғим.

Бир кун отланаман, интиққан кўнглим
Мендан бурун ўтар довондан ошиб.
Кетаман тўхтагим келмасдан бир зум,
Хушхабар элтётган чопардек шошиб.

Мана, уйга келдим, тўлдириди бағрим
Муштоқ ота-онам ва жигарларим.
Уларнинг бағрини тўлдиридим мен ҳам,
Бирпасда ёйилди хушхабарларим.

Ў-хў, ўзгариш қўп, янгиланиш қўп:
Менга етишибди укамнинг бўйи.
Икки ой ичида қурилиш бўлиб,
Бузилиб кетибди бобомнинг уйи.

Бир-икки кун ўтгач, қўлларим бўшаб,
Аста йўл оламан дала-туз томон.
Пойимга ўтлардан гиламлар тўшаб
Мени кутиб олар далалар шодон.

Товондан юракка ўтиб борганда
Теранроқ туяман тупроқ тафтини.
Турмушни англайман сиқиб кўрганда

Дехқон одамларнинг қадоқ кафтини.

Сафарим қарийди уч-тўрт кун ўтмай,
Яна Тошкентларга бурадирман юз.
Менга эргашолмай қолган укамдай
Тераклар қўл силкиб кузатар маъюс.

2011

Ҳаёт

Ҳаёт, ҳаёт... Доимий ғолиб,
Усуллари кўхна ва янги.
Юрагимга тушовлар солиб,
Асабимга ниқтар узанги.

Ана, синглим далада юрар,
Чўғни босиб чопади кетмон.
Пайкалларда кезиб ўт терар,
Авжи тушда тўплайди сомон.

Нозик қўллар бойлайди қадоқ,
Мен бу ҳолга қарайдирман жим.
Кундан-кунга қўлим нозикроқ
Ва дағалроқ тортади қўнглим.

Бундай пайтда бари – бир чақа,
Бундай дардга бир ҳамдаминг йўқ.
Иложисзлик, рангинг қанақа!?
Тутиб эзай десам думинг йўқ.

Тирикчилик – олғир киссанур
Чўнтағимни беармон шилар.
Қўйиб берсам энди баҳузур
Юрагимга тушмоқчи бўлар.

Ҳаёт, ҳаёт... Эй ғирром ғолиб,
Шу ҳолимга қулиб турибсан.
Бўлди энди, энди тамом деб,
Тиз чўкар деб кутиб юрибсан.

Бари яхши бўлади бир кун,
Ўнгланади бир кун ҳаммаси.

Ювилади юрагимдан хун,
Ўчиб кетар бу ғам тамғаси.

Сен ҳозир кул бағримни чўқиб,
Кўзларимга тўлдир майли қум.
Самандардек ўтдан соғ чиқиб,
Бир кун сени енгади рухим!

2011

Содда одамлар

Шу фурсат шеър айтай шаънингизга бир,
Номингизни яйраб ёзсин қаламлар.
Мухаббатим сизга, меҳрим сизгадир
Эй содда одамлар, мўмин одамлар.

Бирингиз отамдай бирсўз, бериё,
Бирингиз онамдай мушфик, хокисор.
Симобдай бекарор бу олам аро
Кўнглимга сизлардан яқинроқ ким бор!?

Яхши гап-сўзларга тезда ишониб,
Мудом яхши қунни кутиб яшайсиз.
Юрга ош бергандан чандон қувониб,
Борингиз бирорвга тутиб яшайсиз.

Гарчи дастурхонда нонингиз ярим,
Кўнглингиз тўқ сизнинг, кўнглингиз бутун.
Дунёнинг ишларин ўйлаган сарим
Шукрлар айтаман борлигинги-чун.

Меҳримни ифода этайин қандай,
Буғдойлар тўлсин-эй уйларингизга.
Қамишдан бел боғлаб қадрдон дўстдай
Шеърим хизмат қилсин тўйларингизда.

2011

Юртим болалари

Қишлоқ Рамазонни қутади ойлаб,
Бу ой бутун олам ҳайратда қолар:
Улкан дуоларни кўнглига жойлаб
Рамазон айтади митти болалар.

Бўйлари баланд-паст – туришар қатор,
Юзлари бўжалоқ, юраклари оқ.
Жўр бўлиб энг эзгу қўшиқни айтар,
Кўзлари қоп-қора, тилаклари оқ.

Ёмон назарлардан асраб, яшириб
Умид олиб келар эшигингизга.
Ўзидай қоракўз, ўзидай ширин
Ўғиллар тилайди бешигингизга.

Сиз ҳам улашасиз топган-тутганни,
Мириқиб-мириқиб яйрайди улар.
Сезмай ҳам қоласиз дард кетганини
Кўнглингиз ювганда тиниқ қулгулар.

Асли, эҳсон қилар болалар сизга,
Аямай сочади баҳт даракларин.
Бир ҳовуч туршагу қанд-қурсингизга
Алишиб кетади пок тилакларин.

2011